

МАРКО ГАНЧЕВ
ПРОЛЕТЕН СПОМЕН

chitanka.info

*Вървах, към първата жена запътен.
Дълбоко в мен ехтеше смътен тътен*

*и думите ѝ не дочух веднага,
с които тя се появи на прага.*

*Говореше комай защо е права,
че на мъжа си с мен изневерява,*

*додето всичко някъде се смеси
зад спуснати ресници и завеси.*

*Излязох и безкрайно ме учуди,
че хвъркаха край мене пеперуди,*

*че пролет бе и птиците пияни
потъваха в небесни сини ями.*

*На двора бяла оплодена вишна
събличаше си дрехата излишна.*

*Вървах и с философия младежка
се питах таз любов не е ли грешка,*

падение ли е или е полет?

А всъщност беше пролет, беше пролет...

1968

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.